

Arrest

nr. 263 841 van 18 november 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en J. BRAUN
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 18 augustus 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juli 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaten D. ANDRIEN en J. BRAUN en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn op 1 januari 1990 te Lil, West-Darfoer. U heeft de Soedanese nationaliteit. U behoort tot de stam Tama.

U verliet met uw familie het dorp Lil in 2003 toen het aangevallen werd door Janjaweed. U woonde van 2003 tot aan uw vertrek in 2015 in Kondobei. U werkte als landbouwer.

Op 4 maart 2015 werd u gearresteerd en meegenomen naar de gevangenis Ardamata. U werd ervan verdacht voor de SLM te werken. U werd gefolterd en geslagen zodat u zou bekennen.

U kreeg foto's te zien van mensen die met de beweging werkten en werd ervan beschuldigd met hen te werken. Er werden meer foto's gebracht, en uw broer stond op één van de foto's. U gaf toe dat uw broer voor hen werkte maar dat u er niets over wist. U werd op de negentiende dag meegenomen om foto's te nemen. U moest papieren ondertekenen en teruggaan naar Kondobei om informatie voor hen te verzamelen. U kreeg 25 dagen om terug te komen. Toen u vrijgelaten werd, trok u direct naar Sirba en Jebel Mun, Kurbus en Tina in Tsjaad. Van daar ging u naar Libië, van Libië naar Italië, van Italië naar Frankrijk. U diende in Frankrijk een verzoek om internationale bescherming in. Uw verzoek werd geweigerd. U kwam naar België en diende een verzoek om internationale bescherming in bij de bevoegde autoriteiten op 18 januari 2019.

U legt geen documenten neer ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verzocht op 26 februari 2021 om een tolk Tama. Het CGVS heeft dergelijke tolk niet ter beschikking, waardoor de persoonlijke onderhouden werden afgenomen met de hulp van een tolk Arabisch. Beide persoonlijke onderhouden zijn goed verlopen en u heeft op geen enkel moment aangegeven dat er problemen waren met de vertaling.

Er dient te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen en uit de inhoud van de door u neergelegde documenten niet blijkt dat u uw land van herkomst heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève van juli 1951 of uit een reëel risico op ernstige schade zoals vastgelegd in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde te behoren tot de etnie Tama, een niet-Arabische/Afrikaanse etnie afkomstig uit de regio Darfur.

*Wat betreft personen die tot een niet-Arabische etnie behoren die afkomstig is uit Darfur dient gesteld dat uit de informatie over de situatie buiten hun oorspronkelijke herkomstregio waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus "Soedan: De situatie van Darfoeri en Nuba buiten hun herkomstregio's"** dd. 28 juni 2021, (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_soedan_de_situatie_van_darfoeri_en_nuba_buiten_hun_herkomstregios_20210628.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), blijkt dat het Arabische suprematie-denken en de neerbuigende visie ten opzichte van gemeenschappen uit gemarginaliseerde regio's, ingebed bij de traditionele Soedanese elite en diepgeworteld in de Soedanese maatschappij, blijven voortbestaan en is het volgens vele bronnen onwaarschijnlijk dat dit op korte termijn zal wijzigen. De mate en aard van discriminatie waarmee een persoon te maken kan krijgen, hangt echter af van een combinatie van factoren die met elkaar verbonden zijn en elkaar versterken, zoals etnie, herkomst, netwerk, economische status, politiek of religieus profiel. De gemeenschappen van Darfuri (en Nuba) in Khartoem zijn etnisch, sociaal en economisch divers. De geraadpleegde bronnen zijn het over het algemeen eens dat de financiële situatie bepalend is voor de levensomstandigheden, zoals de plaats waar mensen wonen in de stad en hun toegang tot openbare diensten zoals onderwijs en gezondheid. Sommige bronnen wijzen op discriminatie bij de uitreiking van identiteitsdocumenten en op de arbeidsmarkt, waardoor velen in de informele sector terechtkomen. Ze wijzen daarbij in de richting van ambtenaren van het voormalige regime die op post gebleven zijn. Anderen verklaren de moeilijkheden om een job te vinden in de formele sector door de economische crisis, het gebrek aan de nodige vaardigheden en aan een netwerk.*

Wat de houding van de autoriteiten en de veiligheidsdiensten betreft, dient te worden vastgesteld dat onder het voormalige regime van al-Bashir zowel Arabische als niet-Arabische tegenstanders van het Soedanese regime, bijvoorbeeld mensenrechtenactivisten, kritische journalisten, politiek actieve studenten, advocaten, tribale leiders en (vermeende) sympathisanten van rebellenbewegingen, het risico liepen om het slachtoffer te worden van repressie, in het bijzonder door de ondertussen

ontbonden NISS (National Intelligence and Security Service). Het is vooralsnog onduidelijk hoe organen zoals de GIS (General Intelligence Service) en de RSF (Rapid Support Forces) de Nuba en Darfuri behandelen en of de overgangsregering in staat is effectieve controle uit te oefenen op het gedrag van de veiligheidssector. Enkele contactpersonen stellen dat politiek activisme gericht tegen het oude regime een kritische factor is voor persoonlijke onveiligheid, eerder dan etnie of herkomst. Verschillende bronnen geven wel aan dat er sinds augustus 2019 meer ruimte is voor vrijheid van meningsuiting. Er zou evenwel een verschil zijn tussen het uiten van kritiek tegen de civiele dan wel de militaire component van de regering. Een aantal bronnen halen anekdotische meldingen aan van een hardere behandeling door veiligheidsdiensten in de wijken waar Darfuri en Nuba wonen. Andere bronnen zijn dan weer positiever en stellen bijvoorbeeld dat het aantal incidenten tegen de groepen uit de gemarginaliseerde regio's is gedaald in plaatsen zoals Khartoem en grote stedelijke gebieden buiten de conflictregio's, dat ze na de revolutie van 2019 geen incidenten hebben vernomen van personen die door de veiligheidsdiensten werden vervolgd omwille van hun (vermeende) sympathie of betrokkenheid bij de gewapende rebellen in de conflictgebieden, en dat er in de media daterend van na de machtswisseling in augustus 2019 geen berichten te vinden zijn van slechtere behandeling en gerichte arrestaties en detenties van niet-Arabische Darfuri in Khartoem.

Darfuri en Nuba elders in Soedan ondervinden mogelijks raciale profilering, die zich soms tegen individuen richt, zoals bij arbitraire detentie en grof taalgebruik, maar soms ook tegen een volledige gemeenschap, zoals bij uitbraken van geweld in Kassala in mei 2020 en Port Sudan in augustus 2020.

Het CGVS is zich bewust van de precaire situatie waarin sommige niet-Arabische Darfoeri in Soedan zich kunnen bevinden, maar gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan evenwel niet worden gesteld dat het loutere feit te behoren tot een niet-Arabische etnie afkomstig uit Darfur voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van de Vluchtelingenconventie of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In deze complexe context dringt zich dan ook vooreerst een individuele beoordeling op van de vraag naar bescherming in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er echter niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet bestaat. **Hoewel uw niet-Arabische Darfurese etnie niet betwist wordt door het CGVS, kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u (recent) afkomstig zou zijn uit West-Darfoer (Lil/Kondobei) en dit om onderstaande redenen.**

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u voor uw komst naar België reeds een verzoek om internationale bescherming had ingediend in Frankrijk op 2 december 2016, dat op 28 april 2017 geweigerd werd. Deze weigering werd op 3 september 2018 bevestigd in beroep. Het volledige Franse dossier werd toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier.

U verklaart dat u uw geboortedorp Lil in 2003 verliet nadat het dorp werd aangevallen en platgebrand, en van 2003 tot 2015 in Kondobei verbleef, waarna u Soedan verliet. Uw geografische kennis is echter zeer beperkt. Ook bent u van een aantal essentiële zaken, zoals aanvallen op Kondobei en de aanwezigheid van vluchtelingenkampen, niet op de hoogte. Bovendien zijn er tegenstrijdigheden tussen wat u voor de Franse asielautoriteiten heeft verklaard en uw verklaringen voor de Belgische asielautoriteiten/ het CGVS.

Ten eerste zijn uw verklaringen over de vermeende aanval op uw geboortedorp zeer oppervlakkig en weinig doorleefd en bent u niet op de hoogte van aanvallen op of rond Kondobei in de periode dat u daar woonde – 12 jaar lang. U herhaalt meermaals bijna letterlijk hetzelfde oppervlakkige verhaal hieromtrent, waarbij u niet op de aanval zelf ingaat, vertelt dat u naar de bergen vluchtte, daar drie dagen bleef en van daar naar Kondobei ging (NPO 1, p. 4; p. 5; NPO 2, p. 6). U was op dat moment nochtans oud genoeg om zich meer details te herinneren en om in staat te zijn de gebeurtenissen beter en meer op uw eigen leven te betrekken. Dit is des te opmerkelijker omdat u voor de Franse autoriteiten, op de vraag wat u zich van de aanval herinnerde, verklaard had “ik herinner mij niets van mijn kindertijd” (“Entretien/(proposition de) decision dossier n° 16-12-50072” (verder “Entretien”, p. 10). Daarop expliciet gevraagd of u zich niets van de aanval herinnerde, was uw antwoord “neen”. Met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd voor het CGVS verklaart u echter “Ik heb de aanval vermeld met dezelfde details als hier” (NPO 2, p. 17).

Dat blijkt echter niet uit de neerslag van uw interview met de Franse asielautoriteiten. Uw argument weet dan ook niet te overtuigen. Hierbij aansluitend is het opmerkelijk dat u niet op de hoogte bent van aanvallen op of rond Kondobei in de periode dat u daar woonde (van 2003 tot 2015). Zo noemt u een hele resem dorpen die volgens u in de buurt liggen, terwijl u Kondobei nooit verlaten zou hebben in de tijd dat u daar woonde (NPO 2, p. 9). U beweert deze dorpen te kennen dankzij de mensen die naar de markt komen en door met bewoners van het dorp te praten. Toch herinnert u zich niets van incidenten of aanvallen in deze dorpen, terwijl uit beschikbare informatie blijkt dat er bijvoorbeeld in Bir Dagig een aanval is geweest, die er zelfs toe leidde dat mensen van daar naar Kondobei vluchtten. Het is weinig waarschijnlijk dat u, als u wel andere zaken over deze dorpen gehoord heeft, niet zou gehoord hebben van incidenten, of niet zou gehoord of gemerkt hebben dat grote aantallen mensen naar Kondobei gevlucht waren. Dit is des te opvallender omdat u wél op de hoogte bent van incidenten die zich in verder gelegen plaatsen afspeelden: "ik herinner me een groot incident in 2008 rond Jebel Moon en Abu Suruj, in de westelijke richting" (NPO 2, p. 9). U situeert deze plaatsen hierbij bovendien in de verkeerde richting: Jebel Moon ligt op een serieuze afstand ten noordoordoosten van Kondobei, Abu Suruj ligt veel dichterbij ten noordwesten van Kondobei. Expliciet gevraagd of er iets gebeurde dicht bij Kondobei, is uw antwoord neen (NPO 2, p. 9). Even later werd u nogmaals expliciet gevraagd of er incidenten of aanvallen waren in of rond Kondobei tussen 2003 en 2015, en is uw antwoord opnieuw neen. Daarop gevraagd of er ooit problemen in Kondobei waren, is uw antwoord ook neen (NPO 2, p. 11). Deze vraag was u eerder ook letterlijk gesteld tijdens het eerste persoonlijk onderhoud ("Werd het dorp ooit aangevallen tussen 2003 en het moment dat u vertrok?"), waarop uw antwoord neen was, "niet in Kondobei, maar in andere dorpen in 2008". U vermeldde daarop Sirba, Jebel Moon en Abu Suruj (NPO 1, p. 12). U bevestigde daarop nogmaals dat Kondobei zelf nooit werd aangevallen (NPO 1, p. 12). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud geconfronteerd met informatie dat er in 2013 een grote aanval was geweest op het kamp in Kondobei, is uw antwoord dat het grootste incident in 2008 was, rond Jebel Moon (NPO 2, p. 11). Op het einde van het tweede persoonlijk onderhoud wordt u ook geconfronteerd met informatie dat er luchtaanvallen op Kondobei waren in 2008, waarop u antwoordt: "ja, ik heb dat vermeld, voor de pauze zei ik dat er bombardementen en branden waren in 2008". Erop gewezen dat u het toen niet over Kondobei had, bevestigt u: "dat is op 8 februari gebeurd, op een vrijdag, van Sirba, de omgeving van Sirba" (NPO 2, p. 17). Nogmaals gewezen op de informatie met betrekking tot de luchtaanvallen op Kondobei in 2008, is uw antwoord vaag en weinig overtuigend: "sommige mensen kwamen daar, maar ik herinner het mij niet. Wat er in 2008 gebeurd is, was een groot incident. Wat ik zei, de airstrike was van Kondobei tot Sirba en Jebel Moon. Sirba, Abu Suruj, en alle dorpen daarrond" (NPO 2, p. 18). Het is opvallend dat u uw antwoord aanpast nadat u met informatie geconfronteerd wordt, terwijl de vraag u eerder meermaals én op verschillende manieren was gesteld. Het is ook zeer opmerkelijk dat u niet op de hoogte bent van het bestaan van vluchtelingenkampen of kampen voor intern ontheemden in Kondobei. De vraag werd u drie maal na elkaar op een andere manier gesteld tijdens het eerste persoonlijk onderhoud, en u antwoordt drie maal dat er geen kampen zijn in (of rond) Kondobei: "misschien in Al Geneina, maar in Kondobei niet" (NPO 1, p. 8). U antwoordt ook ontkennend op de vraag of u zelf ooit in een kamp gewoond heeft (NPO 1, p. 9). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud wordt de vraag over de aanwezigheid van kampen u opnieuw gesteld, waarop u opnieuw neen antwoordt (NPO 2, p. 11). Gevraagd of er nog meer tenten kwamen, of er meer mensen in tenten woonden, is uw antwoord: "de mensen die in tenten woonden, kozen om naar andere plaatsten te gaan, en ze verlieten Kondobei" (NPO 2, p. 8). Er dan op gewezen dat het CGVS over informatie beschikte dat er een kamp in Kondobei was, is uw antwoord plots wel "sinds 2003 is Kondobei zelf een kamp". Gevraagd waarom u dan niet eerder zei, is uw antwoord weinig overtuigend, en eerder ontwijkend: "ik heb gehoord over de kampen rond Al Geneina bijvoorbeeld, maar deze kampen zijn gebouwd door organisaties, in Kondobei was het niet hetzelfde" (NPO 2, p. 11). Nogmaals gevraagd waarom u het niet eerder zei, beweert u dat de Protection Officer eerder naar organisaties vroeg, "niet naar het kamp" (NPO 2, p. 11). Uit de notities van de persoonlijke onderhouden blijkt nochtans dat de vraag u meermaals, én op verschillende manieren, duidelijk gesteld werd. U wordt hier nogmaals mee geconfronteerd op het einde van het tweede persoonlijk onderhoud, en ook dan is uw uitleg weinig overtuigend: "we leefden rond het dorp zelf, het dorp Kondobei, we dachten er nooit aan als een kamp, we noemden het gewoon Kondobei" (NPO 2, p. 17). Het houdt dan ook weinig steek dat u zich het bestaan van een kamp in Kondobei plots wel zou herinneren wanneer u geconfronteerd wordt met informatie én dat u een vraag die op verschillende manieren is gesteld geen enkele keer correct begrepen zou hebben. De vraag was u bovendien reeds expliciet gesteld tijdens uw interview voor de Franse asielautoriteiten, en ook daar had u gezegd dat er geen waren (Entretien, p. 5). U had op het einde van het eerste persoonlijk onderhoud voor het CGVS ook expliciet bevestigd dat u de vragen goed begrepen had (NPO 1, p. 22) en u koos ervoor om geen kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud te ontvangen. Daarnaast kent u ook geen andere vluchtelingenkampen in de buurt van Kondobei: "niet in Kondobei, enkel in Al Geneina" (NPO 2, p. 12), terwijl uit beschikbare informatie blijkt

dat er meerdere kampen in de buurt zijn. Erop gewezen dat het niet logisch is dat u kampen verder weg wél kent en kampen dichtbij niet, is uw antwoord simpelweg: "het is logisch, maar ik heb het niet gehoord" (NPO 2, p. 13). Hierbij aansluitend bent u er ook niet van op de hoogte dat er doorheen de jaren dat u daar woonde, nog grote aantallen mensen naar Kondobei vluchtten. Ook deze vraag werd u nochtans meer dan één keer expliciet gesteld (NPO 2, p. 8; p. 11). **Dat u zo slecht op de hoogte bent van de veiligheidssituatie in en rond Kondobei, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Kondobei dan ook serieus.**

Ten tweede is ook uw geografische kennis eerder beperkt. Zo kan u Kondobei wel correct situeren in WestDarfoer, maar bent u er niet van op de hoogte dat Kondobei tot het district Sirba behoort. U blijft herhalen "het behoort tot Al Geneina" (NPO 1, p. 6). U heeft wel van Sirba gehoord, maar noemt dit enkel als een gemeente. U kent geen dorpen tussen Kondobei en Sirba. U noemt een hele reeks dorpen op die in de omgeving van Kondobei zouden liggen, maar beweert dat u Kondobei nooit verlaten hebt (zie ook hoger). Dit valt bovendien te betwijfelen gezien uw profiel als landbouwer. Zo noemt u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud Burta, Birdagig, Lil, Liberé, Su Ajela, Agono of Ogono, Dubo, Bugadi, Kataldi, Gerena of Girena en Ulombo (NPO 1, p. 9). Het CGVS kon enkel Burta en Birdagig terugvinden. Ook wanneer u namen van dorpen voorgelegd krijgt, herkent u er een groot aantal niet en de dorpen die u wél herkent, situeert u allemaal in de verkeerde richting. Zo heeft u nog nooit gehoord van Emouna, Tamaru of Wailu gehoord (NPO 1, p. 10; NPO 2, p. 10). U herkent wel Durti en situeert het ten westen van Kondobei (NPO 1, p. 10; NPO 2, p. 11). Ook herkent u Fukum, Kurgo, Maku, Umm Jakhahhin, Hamroh, Girga, Kadarang, Kanjeika en Bodurnungorei niet. Van het dorp Mararit zegt u "het is een stam", terwijl het wel degelijk een dorp is dat zich ten noordoosten van Kondobei bevindt. U situeert Tanjikei ten oosten van Kondobei, Dar Erenga ten westen, Agurra ook ten westen, Goronei ten oosten, Dumta ook ten oosten, Abu Suruj ten noorden van Kondobei (NPO 2, p. 10-11). Tanjikei ligt ten zuidoosten van Kondobei, net als Agurra. Goronei ligt ten noordwesten van Kondobei, ten westen van Sirba. Ook Abu Suruj en Dumta bevinden zich in dezelfde richting en buurt. Dar Erenga bevindt zich dan weer ten noordoosten van Kondobei. **Gezien het feit dat u beweert heel uw leven tot aan uw vertrek, dus 25 jaar lang, in dezelfde regio van Darfoer verbleven te hebben – u verklaart immers dat uw geboortedorp Lil dichtbij Kondobei lag – en dat u landbouwer was, mag er van u verwacht worden dat u specifiekere verklaringen kan afleggen over uw directe geografische leefomgeving. U herkent zelfs amper voorgelezen plaatsnamen van dorpen in de buurt. Uw gebrek aan deze kennis ondermijnt de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Kondobei, West-Darfoer dan ook verder.**

Ten derde bent u heel slecht op de hoogte van het conflict in Darfoer waarvan u beweerdelijk gevlucht zou zijn. Dat u er voor het CGVS toch iets over kan vertellen, is des te opmerkelijker, gezien u voor de Franse asielautoriteiten op de vraag wat u van het conflict wist had verklaard: "ik ken enkel mijn probleem, er zijn veel problemen, ik ken enkel het mijne". De strijdende partijen waren volgens u enkel de Janjaweed en u kende geen andere groepen die vochten in Darfoer (Entretien, p. 5). U was niet op de hoogte van hoe de burgerbevolking zich organiseerde om hiertegen te vechten. Gevraagd of u niets wist over rebellenbewegingen, vermeldde u de "aanhangers van Khalil Ibrahim". U bevestigde daarna dat dat alles was wat u over het conflict wist (Entretien, p. 5). Voor het CGVS kan u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud plots toch de Sudan Liberation Movement (SLM) en de Justice and Equality Movement (JEM) vernoemen, en kent u hun oprichters bij naam (NPO 1, p. 11). Nog opmerkelijker is dat u voor het CGVS vermeldt dat uw broer lid zou zijn van "de beweging" (NPO 1, p. 14), wat u op vraag verduidelijkt als de SLM, terwijl u dit voor de Franse asielautoriteiten op geen enkel moment vermeld hebt, zelfs niet dat u een broer had. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud zegt u dat uw broer lid was van "Sudan Liberation Movement, Army sorry". Gevraagd naar het onderscheid tussen movement en army verklaart u "het is Sudan Liberation Army/Movement" en dat het hetzelfde is "ze vochten tegen het systeem, en ze noemen het SLM" (NPO 2, p. 13). U verklaart ook dat Abdul Wahid Mohamed al Nur de leider is van het geheel. U weet verder niets over de beweging (NPO 2, p. 13). Gevraagd of de beweging verder verdeeld is in groepen, is uw antwoord "Er zijn veel bewegingen". Gevraagd naar verduidelijking, legt u uit "er is JEM. Een andere beweging met dezelfde naam zoals de beweging van Abdulwahid Mohamed al Nur". Gevraagd naar verduidelijking over dezelfde naam, verklaart u "Ja, wat verschillend is, is JEM, maar de rest zijn allemaal SLM, met dezelfde naam, dat is alles wat ik weet". U noemt daarop Minnawi en Al Hilu. Al Hilu is echter de huidige leider van de Sudan People's Liberation Army – SPLA North. Minnawi was de leider van de grootste factie van het Sudan Liberation Army. U weet ook niet wat de reden achter de verschillende bewegingen met dezelfde naam is. Ook over de Janjaweed weet u weinig. Gevraagd wie de Janjaweed zijn, is uw antwoord "Ze zijn mensen zoals Hemeti, ze worden gesteund door de overheid, om mensen te arresteren, doden, en de bezittingen van mensen af te nemen".

U voegt eraan toe dat ze altijd in groepen komen en paarden hebben, en dat de meerderheid Arabieren zijn. Op de vraag wie ze als doelwit hebben, is uw antwoord ook heel vaag: "Ze targetten de simpele mensen die in de dorpen wonen, ze verkrachten vrouwen en stelen het vee" (NPO 1, p. 5). Ook op de vraag welke stammen er bij de Janjaweed zijn, is uw antwoord zeer beknopt: "Zoveel Soedanese stammen zijn present, zoals Reizegat" (NPO 1, p. 11). Later voegt u daar nog de Baggara aan toe (NPO 2, p. 15). Ook tijdens het tweede persoonlijk onderhoud geraakt u niet veel verder. U noemt Hemeti als de leider van de Janjaweed, en op de vraag wat u nog meer over de Janjaweed weet, is uw antwoord "Ze zijn dieven en ze branden huizen plat en dorpen" (NPO 2, p. 14). Op het einde van het tweede persoonlijk onderhoud geconfronteerd met de vaststelling dat u in Frankrijk niets over het conflict wist te vertellen, is uw weinig overtuigende verklaring "In Frankrijk heb ik de interviews gedaan, ik heb alles goed uitgelegd, ik denk dat de tolk niet alles vertaald heeft" (NPO 2, p. 17). Ook toen u erop gewezen werd dat u in Frankrijk enkel de Janjaweed kende, is uw uitleg wederom "Ik heb erover gesproken maar de tolk deed zijn job niet goed" (NPO 2, p. 17). **Dat u voor het CGVS plots zaken kan verklaren over het conflict waar u in Frankrijk niets over kon vertellen, samen met het feit dat wat u wél kan vertellen, onvoldoende is voor iemand wie zou zijn gevlucht voor dit conflict én wiens broer lid geweest zou zijn van een rebellenbeweging, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Kondobei, Darfoer.**

Ten laatste is uw gebrek aan interesse in de huidige (veiligheids)situatie opmerkelijk, gezien het feit dat uw moeder en zus nog in Kondobei verblijven (NPO, 1, p. 15). Er kan van u toch wel verwacht worden dat u zich zorgen maakt over de veiligheid van uw familie, maar u weet niet hoe de huidige situatie in Kondobei en omgeving is: "Ik ben het nieuws niet echt aan het volgen, maar ze hebben van tijd tot tijd problemen". Daarop gevraagd wat u met problemen bedoelt, vermeldt u: "Tribale problemen, ik heb gehoord dat recent dat Krinding kamp afgebrand is, en dat er problemen waren tussen stammen" (NPO 1, p. 15). Dat u wel op de hoogte bent van gebeurtenissen in een kamp vlakbij Al Geneina, maar niet van de situatie in Kondobei waar uw familie verblijft, is zeer opmerkelijk. De verklaring die u hier tijdens het tweede persoonlijk onderhoud voor geeft, namelijk dat er geen netwerk is in Kondobei, weet niet te overtuigen (NPO 2, p. 16). **Hiermee doet u nog verder afbreuk aan uw beweerde herkomst uit Kondobei, Darfoer.**

Daarenboven moet worden opgemerkt dat er ook in uw verklaringen over de redenen voor uw vertrek uit Soedan tegenstrijdigheden zijn tussen wat u aan de Franse asielautoriteiten hebt verklaard en wat u voor het CGVS hebt verklaard. In Frankrijk verklaarde u dat u bedreigd werd door de Janjaweed op weg naar het veld. Ze pakten u op op basis van een foto waarop u leek en beschuldigden u ervan lid te zijn van de rebellenbeweging. U kon niet aangeven over welke rebellenbeweging dat ging (Entretien, p. 11). Voor het CGVS verklaart u dat u opgepakt werd door de veiligheidsdiensten thuis (NPO 1, p. 17). Bovendien heeft u voor de Franse asielautoriteiten verklaard dat u enkel een zus had, terwijl u voor het CGVS verklaart dat u een broer heeft, die bovendien het hoofdpersonage van uw asielrelaas is, omdat hij lid zou geworden zijn van "de beweging". De verklaring die u daarvoor geeft wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, weet niet te overtuigen (NPO 1, p. 22). **Deze tegenstrijdigheden doen verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid, en bijgevolg ook aan de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Kondobei, Darfoer.**

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk (recent) afkomstig te zijn uit Kondobei gelegen in de regio Darfur. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van (recente) herkomst kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Kondobei heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus "Soedan: Risico bij terugkeer dd. 6 februari 2018**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_soedan_risico_bij_terugkeer_2.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; **COI Focus "Soedan: De situatie van Darfoeri en Nuba buiten hun herkomstregio's" dd. 28 juni 2021**), blijkt daarnaast dat het Britse Upper Tribunal in een zaak van 2016 besliste dat een afgewezen Soedanese asielzoeker niet louter op basis van de gedwongen terugkeer of de afwijzing van een asielaanvraag risico loopt op ernstige schade. Het Britse Upper Tribunal bevestigde in een zaak van 2020 dat er een gebrek aan bewijs is dat een uitgeprocedeerde asielzoeker louter omwille van zijn asielaanvraag in het buitenland een reëel risico op ernstige schade loopt.

Uit deze informatie blijkt ook dat verschillende bronnen bevestigen dat er niet gesteld kan worden dat personen van een niet-Arabische etnie afkomstig uit Darfur bij hun terugkeer uit het buitenland louter omwille van hun etnische herkomst uit Darfur risico lopen op vervolging.

Uit deze informatie blijkt wel dat het feit dat iemand die afkomstig is uit Darfur de interesse van de Soedanese veiligheidsdiensten mogelijks verhoogt,. Ook Soedanese opposanten lopen risico op vervolging bij terugkeer als ze politiek actief zijn in het buitenland.

In dat opzicht dient opgemerkt dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen (recent) afkomstig te zijn uit Kondobei.

*Recent geraadpleegde bronnen (zie **COI Focus “Soedan: De situatie van Darfoeri en Nuba buiten hun herkomstregio's” dd. 28 juni 2021**) bevatten trouwens geen of slechts gebrekkige informatie over de behandeling bij terugkeer naar Soedan sinds de overgangsregering in augustus 2019 aan de macht kwam. De geraadpleegde bronnen signaleerden sindsdien nauwelijks problemen met terugkeerders, al waren er wel enkele berichten over ondervragingen, detentie en mogelijke afpersing bij terugkeer naar Soedan. Het is vooralsnog onduidelijk of de omstandigheden op Khartoum International Airport zijn veranderd sinds augustus 2019. Gelet op bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat.*

C.Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in het verzoekschrift het volgende middel aan:

“Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, en van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.”

Hij ontwikkelt dit middel als volgt:

• Voorgaande opmerkingen

Verzoeker wil benadrukken dat de bestreden beslissing niet goed is gemotiveerd. In een arrest nr. 240.171 van 27 augustus 2020 heeft Uw Raad de beslissing van het CGVS op deze grond nietig verklaard: [...].

Dezelfde redenering geldt in het onderhavige geval. De motivering van de bestreden beslissing is bijna een monolithisch blok, zonder één enkele alinea. Verder bestaat de motivering van de bestreden beslissing uit een samenraapsel van samenvattingen van feiten, verklaringen van verzoeker en subjectieve en/of onduidelijke beoordelingen.

Om die reden moet de bestreden beslissing ten minst nietig worden verklaard.

• Aangaande de niet-Arabische Darfurese etnie van verzoeker

Meneer M. behoort tot de etnie Tama, een niet-Arabische/Afrikaanse etnie afkomstig uit de regio Darfu. Zijn etnische afkomst wordt door het CGVS niet in twijfel getrokken.

In tegenstelling tot wat het CGVS beweert, kan worden gesteld dat het loutere feit te behoren tot een niet-Arabische etnie afkomstig uit Darfur voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Inderdaad uit de beschikbare documentatie blijkt dat: [citaten uit de stukken 3-4 en de COI Focus “Soedan: De situatie van Darfoeri en Nuba buiten hun herkomstregio's” van 28 juni 2021]

Deze laatste informatie bevestigt de verklaringen van verzoeker dat hij werd gediscrimineerd in Soedan: “Ze vertelden ons dat ze niet Soedanees waren. Ze beledigden ons, zeiden dat we slaven waren en geen documenten nodig hadden. Ze zeiden dat we geen documenten hadden, daarom hadden we ze niet nodig” (CGVS I, p. 15).

Door onvoldoende rekening te houden met de beschikbare documentatie over het land van herkomst van verzoeker, heeft het CGVS artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet geschonden.

- Aangaande de regio van herkomst van verzoeker

Volgens het CGVS, hoewel de niet-Arabische Darfurese etnie van Meneer M. niet betwist wordt, kan er geen geloof gehecht worden aan zijn verklaringen dat hij afkomstig zou zijn uit West-Darfoer (Lil/Kondobei) om verschillende redenen. Het CGVS heeft echter de verklaringen van verzoeker gedeeltelijk gelezen. Tijdens zijn twee persoonlijke onderhouden was Meneer M. in staat veel informatie te geven over zijn leven en zijn regio van herkomst in Soedan.

Ten eerste is Meneer M. afkomstig uit het dorp Lil (Al Geneina, West-Darfoer). Het is een klein dorp bij een bos, waar veel boeren wonen. Het dorp ligt op ongeveer 30 minuten van Kondobei en 40 minuten van Badagu (CGVS I, p. 5 en CGVS II, p. 5). Meneer M. woonde in Lil totdat het dorp werd aangevallen door de Janjaweed. Tijdens deze aanval, de Janjaweed "verkrachtten vrouwen, en het dorp werd platgebrand. Ze stalen het vee, iedereen moest weglopen. (...) Ze stalen de koeien en de geiten" (CGVS I, pp. 4-5). Na deze aanval had het gezin van Meneer M. geen andere keuze dan te vluchten. Ze verbleven drie dagen in Jebel Gogubu, daarna gingen ze naar Kondobei (CGVS I, p. 4).

Meneer M. was toen pas 13 jaar oud. Dit helpt te begrijpen waarom hij zich alleen de brand herinnert, en ook het feit dat hij en zijn familie naar de bergen van Ogodu moesten vluchten - "Mijn ouders waren aan het schreeuwen, mijn vader zei we hebben geen andere keuze, we moeten vertrekken, naar de bergen gaan" (CGVS I, p. 5); "Ik was dertien jaar oud, maar ik herinner me dat ze met paarden kwamen, ze hadden geweren, ik herinner mij de geweerschoten, mensen die schreeuwden, we waren in shock. Ze hadden tulbanden. We gingen bij mijn ouders en we gingen naar de bergen. (...) Ze gingen rond het dorp, ze waren mensen aan het slaan op straat, ze verkrachtten vrouwen, ze vroegen mensen om op de grond te liggen, en ze gebruikten de achterkant van hun geweren, om mensen te slaan. Ik hoorde hen zeggen, brand het huis plat, dit of dat" (CGVS I, p. 6). Het dorp Lil werd volledig verwoest en bestaat niet meer. De oorspronkelijke bewoners van dit dorp stierven of vluchtten en vestigden zich elders (CGVS I, p. 5) - "Mensen gingen in veel verschillende richtingen, sommigen gingen mee naar de bergen, anderen gingen naar Libéré, en andere via Kondobei. Op dat moment wat het dorp helemaal in brand, we konden de rook van ver zien" (CGVS I, p. 7). Er waren vier gezinnen met Meneer M. en zijn eigen gezin in de bergen (CGVS I, p. 7).

In tegenstelling tot wat het CGVS beweert, gelet op verzoekers leeftijd op dat tijdstip en het trauma dat hij heeft opgelopen, moet worden geconcludeerd dat de verklaringen die hij heeft afgelegd over de aanval op het dorp Lil in 2003 voldoende consistent zijn.

In dit verband illustreert de literatuur over de psychologie van vluchtelingen hoe moeilijk het is om te vertellen over vervolging ten gevolge van een trauma: « La mémoire du traumatisme "bouche" la voie à l'oubli et, pour cette raison même, l'accès au souvenir de certaines scènes (...). Dans ce contexte traumatique, l'exactitude de la chronologie des événements est généralement la première donnée psychique à être "attaquée", voire oblitérée. Le sujet ne parvient plus à situer, dans l'ordonnement de sa vie psychique, l'évènement historique en question. Aussi, le doute devient-il symptomatique de cette confusion et donne assise à d'autres formations inconscientes telles que la production d'ajouts ou de souvenirs déformés » (Elise Pestre, « La vie psychique des réfugiés », Payot, 2010, page 77).

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft er in de zaak I tegen Zweden van 5 september 2013 in dit verband ook aan herinnerd dat van asielzoekers niet kan worden verwacht dat zij een volledig coherent relaas afleggen van de traumatische gebeurtenissen (I. tegen Zweden, § 61).

De interpretatie van het CGVS is dus abusief, temeer daar het persoonlijk onderhoud van verzoeker bijna 20 jaar na de aanslag van 2003 plaatsvond.

Wat de verklaringen van verzoeker in Frankrijk op dit punt betreft, dient te worden opgemerkt dat het persoonlijk onderhoud bij de OFPRA iets meer dan een uur heeft geduurd (10.41-11.54 uur) en dat er geen advocaat aanwezig was. Bovendien was de communicatie met de tolk in Frankrijk niet gemakkelijk, aangezien de tolk uit Tsjaad of Eritrea kwam en niet uit Soedan (CGVS I, p. 22). De verklaringen van verzoeker in Frankrijk en België zijn in dit opzicht met elkaar in overeenstemming, aangezien uit het arrest van het Cour Nationale du droit d'asile blijkt dat « Il a fait valoir qu'il est originaire de Lil, à proximité d'El Geneina et d'ethnie Tama. En 2003, les janjawids ont attaqué et pillé sa localité, et les habitants ont été exposés à des exactions. Il a fui avec ses proches vers une forêt, où ils sont restés pendant trois jours avant de se rendre à Kondobe » (zien administratief dossier). Verzoeker heeft dus gelijk dat hij de aanslag van het dorp Lil in 2003 in België op dezelfde wijze heeft uitgelegd als in Frankrijk : "In Frankrijk heb ik hetzelfde gezegd als wat ik hier gezegd heb. Ik heb over het vuur gepraat, de verkrachting, het vee dat meegenomen werd, ik vertelde hen dat we in de bergen bleven voor drie dagen, en dat we dan naar Kondobei gingen" (CGVS II, p. 17).

Ten tweede over Kondobei, legde Meneer M. uit dat "Kondobei is ten noorden van Al Geneina. Het is ongeveer vier uren met de ezel. 40 minuten met de auto" (CGVS I, p. 6 en CGVS II, p. 5).

Kondobei is een municipality, administratieve unit - "Sirba is een gemeente, en Kondobei, is een beetje kleiner, dus het is een administratieve unit" (CGVS I, p. 6). In dit verband verwijt het CGVS verzoeker dat hij niet heeft gezegd dat Kondobei deel uitmaakt van het district Sirba, hoewel uit de beschikbare documentatie duidelijk blijkt dat het in feite twee verschillende dorpen betreft: "Pendant ce temps, l'UNHCR prend part à des missions d'évaluation conjointes des Nations Unies dans les villages de Sirba, Saleah, Abou Sourouj, Armankul, Kondobe, Saraf Jedad et Tendelti. Dans toutes ces zones, quelques uns des déplacés internes rentrent peu à peu chez eux, malgré d'importantes destructions dans ces régions, après les attaques au nord d'El Geneina au début de ce mois-ci" (UNHCR, "Nouveau site de déplacés dans l'Ouest- Darfour; Des réfugiés soudanais arrivent au Tchad", 26 februari 2008 (beschikbaar op: [url]) (stuk 5).

Er is een weg die langs Kodobei loopt en naar Al Geneina gaat. Ten westen van Kondobei liggen verschillende bergen: Liberi, Bogadi, Chilchil (CGVS II, p. 8). Ook met betrekking tot Kondobei verklaarde verzoeker dat: "In het oosten is er een vallei of Wadi, mensen kweekten zaken daar, appels, bananen, uien, en groenten. In het zuiden van daar is er een andere wadi, een kleine, genaamd Amata. We hebben een markt in het centrum, het is op dinsdag en vrijdag, er komen veel mensen van Geneina, Sirba om daar te shoppen. In het westen van de stad zijn er twee waterputten. In het oosten zijn er ook twee waterbronnen/putten. (...) het politiekantoor en het ziekenhuis zijn ten oosten van de markt. Het politiekantoor is dichtbij de Wadi van Amata. De school is ten noorden van de markt. De moskee is ten westen van de markt" (CGVS I, p. 6). De vallei in het oosten is de Grote Wadi genoemd (CGVS I, p. 7 en CGVS II, p. 9).

Kondobei is verdeeld in twee wijken: Al Gharbi et Al Shargi (de westelijke en de oostelijke buurt). Het huis van Meneer M. bevindt zich in het wijk Al Gharbi (CGVS I, p. 7). 90% van de bevolking in Kondobe zijn Tamas. De rest van de mensen zijn leden van andere stammen, zoals Fellata (CGVS I, p. 9): "De meerderheid zijn Tama, maar we hebben een aantal huizen van mensen van Fellata, en ook een paar van Berno families. Er zijn ook Tama mensen van een andere tak, hun tak is Yaringa" (CGVS I, p. 10).

Meneer M. noemde ook de namen van de dorpen in de buurt van Kondobei: Burta, Lil, Libéré, Birdagig, Su Ajela, Agono, Dubi, Bugadi, Kataldi, Gerena, Ulumbo (CGVS I, p. 9). Kataldi, Gerena, Ulumbo, Bugadi, Su Ajela, Libere en Lil zijn buurten die allemaal afgebrand zijn en niet echt meer bestaan (CGVS I, p. 9). Meneer M. heeft deze gebieden nooit bezocht. Hij kent hun namen omdat de mensen die vroeger naar de markt gingen uit deze plaatsen kwamen (CGVS I, p. 10 en CGVS

II, p. 9). Het CGVS legt in de bestreden beslissing niet uit waarom dit antwoord niet voldoet. Bovendien stelt het CGVS dat het slechts twee van de door verzoeker genoemde dorpen heeft gevonden. Het gaat hier echter wel degelijk om een begripsprobleem: de Protection Officer heeft de namen van de dorpen, zoals door verzoeker uitgesproken, duidelijk niet verstaan en heeft de namen fonetisch opgeschreven. "Birdagig" is eigenlijk "Bir Daqiq" (zien kaart in het administratief dossier). De dorpen "Burta" en "Kataldi" zijn dus in werkelijkheid zeker "Borta" en "Kakari". ([url] - stuk 6). Tijdens het tweede persoonlijke onderhoud, schreef de Protection Officer de namen anders: "Birdadig, Su Ajela, Aguno, Kedendit, Kilaina, Bogodo, Burta, Lil, Libere, Bugadi, Dubok, Gelena, Olombo" (CGVS II, p. 9). Uit de bestreden beslissing blijkt dat "Van het dorp Mararit zegt u 'het is een stam', terwijl het wel degelijk een dorp is dat zich ten noordoosten van Kondobei bevindt" (bestreden beslissing, p. 4). Or Mararit est également une tribu: "Tama" is a collective term used to describe a cluster of languages and ethnic groups that live on the borders of Chad and Sudan. The various languages spoken are all dialects of the Tama language. One of the tribes, the Kimr, has also spoken Arabic for a long time. The Tama-speaking peoples are divided into a number of subgroups, which include the Abu Sharib, the Kibet, the Mararit, the Kimr, the Sungor, the Erenga, and the Tama" (Joshua project, "Abiyi Mararit in Sudan", beschikbaar op: [url]) (stuk 7). De Protection Officer vroeg

Meneer M. ook naar de stam Mararit tijdens het eerste persoonlijke onderhoud (CGVS I, p. 10).

Het CGVS verwijt Meneer M. dat hij niet uitdrukkelijk heeft gezegd dat er in Kondobei een kamp voor ontheemden was. De verklaringen van Meneer M. spreken echter voor zich, aangezien hij heeft verklaard dat hij zelf een intern ontheemd was: "Nadat we daar aankwamen, de comités van het dorp (de Omda Mussa Haroun en de Sheikh Mustafa Yahya Bakar - de mensen die verantwoordelijk waren voor het dorp en die behoren tot de stam Erenga) hielpen ons. Ze brachten ons eten, tot ze een huis voor ons vonden, voor iemand die vertrokken was naar AG. Dat is hoe we in Kodobei settelden, en we zijn nog altijd in hetzelfde huis. We hebben ons leven van nul terug opgebouwd" (CGVS I, p. 6 en CGVS II, p. 7); "In het begin hadden we een tent om in te wonen. Nadat ze een huis voor ons vonden, zijn we verhuisd" (CGVS II, p. 7). Na de aankomst van Meneer M. en zijn gezin in Kondobei, kwamen ook vele andere gezinnen aan en vestigden zich daar - "Werden ze allemaal door het comité geholpen? Niet allemaal, de eerste dagen hadden we tenten, de mensen die in Kondobei aankwamen, maar andere mensen gingen naar AG en andere plaatsen. (...) De mensen die naarde verre bergen gingen, kwamen terug" (CGVS II, p. 8). De sheikh van Lil (Ahmed Isaaq) is ook verhuisd naar Kondobei (CGVS II, p. 7).

Organisaties (zoals het Rode Kruis en UNICEF) kwamen ongeveer een jaar later. Meneer M. werd geholpen door deze organisaties: "we kregen bloem, en soms graan en suiker" (CGVS II, p. 8). In werkelijkheid is Kondobei een groot kamp op zich (CGVS II, pp. 11-12). In de ogen van Meneer M. is Kondobei niet zoals andere kampen in andere steden en dorpen. In dit verband bevestigen de beschikbare documenten de verklaringen van Meneer M., die heeft verklaard dat in en rond Al Geneina enkele kampen waren gevestigd: "L'UNHCR et ses partenaires ont ouvert un nouveau site pour établir un camp dans l'ouest du Darfour, au Soudan, afin d'héberger plus de 6 000 personnes déplacées internes. Le camp nouvellement établi, appelé Abu Zar II, est situé à deux kilomètres d'El Geneina, la capitale de l'Etat de l'Ouest-Darfour. Le premier groupe de 143 familles déplacées internes (soit environ 500 personnes) arrivera demain. Ces personnes avaient été contraintes de fuir le village d'Armankul, après les violences survenues dans la région il y a deux semaines" (UNHCR, "Nouveau site de déplacés dans l'Ouest- Darfour; Des réfugiés soudanais arrivent au Tchad", 26 februari 2008 (beschikbaar op: [url]) (stuk 5).

Wat de veiligheidssituatie in zijn geboortestreek betreft, verklaarde Meneer M. dat er in 2008 in Kondobei geen aanslagen als zodanig zijn geweest, maar wel in andere dorpen: "Sirba en Jebel Moon, en Abu Suruj, ze werden in 2008 aangevallen. Zoveel andere dorpen werden platgebrand en werden gebombardeerd door Antonov" (CGVS I, p. 12). De beschikbare documentatie bevestigt de verklaringen van verzoeker: "[...]" (Amnesty International, "Des miliciens attaquent des villes de l'ouest du Darfour", 8 februari 2008, beschikbaar op: [url]) (stuk 8).

Ten slotte in tegenstelling tot wat het CGVS beweert, is verzoeker niet onverschillig ten aanzien van de situatie die in zijn regio van herkomst heerst: "Normaal, alles wat ik kan doen, is groepen volgen op Facebook, en soms schrijven ze over de situatie, en ik contacteer ook iemand die in AG woont, maar hij bezoekt Kondobei af en toe. Ik hoor via hem over mijn familie. Maar ik kan hen niet rechtstreeks contacteren. Hij vertelde mij hem, ik contacteer hem niet veel, maar als er iets is, zal hij het mij zeggen, want hij is bang. (...) Hij is bang van de nationale veiligheid, want mijn broer en ik zijn vertrokken, hij is bang om door hen gevolgd te worden" (CGVS II, p. 16). Hij heeft ook informatie kunnen verstrekken over de huidige situatie: "Tribale conflicten in Kondobei? De tribale conflicten zijn in AG en de omgeving, in Kondobei, het is vooral over het vee, of boerderijen die door hen vernield worden. Door wie? Janjaweed. Zijn die stammenconflicten recent? In AG, niet in Kondobei. Zijn ze recent, is het iets nieuw? Twee, drie maanden geleden ongeveer. Bestonden die al toen u er nog woonde? Het conflict was tussen Janjaweed en andere stammen, de laatste tijd tussen de stammen. Tussen welke stammen? Massalit en Arabieren. Waar gaan de conflicten over? Het kan zijn omwille van een stuk land, of Arabieren stelen vee ook" (CGVS II, p. 16).

Ten derde over Darfur in het algemeen, kon Meneer M. alle vragen beantwoorden die hem werden gesteld: "De benaming Darfur, betekent dat iets? Het is genomen van de stam Fur. (...) Het betekent het huis van Fur, of de plaats van Fur. Hoe is Darfoer onderverdeeld? Het is heel groot. Het is verdeeld in staten, en gemeenten. (...) Het heeft vijf staten, west, zuid, noord, centraal en oost Darfoer. Zijn het altijd vijf staten geweest? Er waren er meer, lang geleden waren er meer dan vijf. Wat is hoofdplaats van Noord Darfur? Al Fashir. En Zuid Darfur? Niyala. Oost Darfur? Adeyn. Centraal Darfur? Zalinga" (CGVS I, p. 11).

Over het conflict in Darfur verklaarde Meneer M. het volgende: "Het conflict is begonnen in 2003, de Janjaweed gesteund door de overheid. De oorzaak ervan is racisme, ze willen niet dat mensen van Tama, Fur en Fellata, Afrikaanse stammen in het algemeen, Arabieren begonnen te doden en te stelen van mensen. De Janjaweed werden gesteund door de overheid, daarom begonnen de andere tribes zoals Fur groepen te maken om zichzelf te beschermen, dat is hoe de beweging begonnen is. Deze bewegingen vochten om mensen te beschermen, en het conflict werd groter. Hebben deze bewegingen namen? Sudan Liberation Movement, en Justice en Equality Movement, dit zijn de bewegingen in Darfoer. Wie was de leider of oprichter van SLM? Abdulhawid Mohamed Nur was de oprichter. En van de JEM? Khalil Ibrahim, hij is overleden, en nu is zijn broer de leider, Jibril Ibrahim. Stammen in de Janjaweed? Zoveel Soedanese stammen zijn present, zoals Reizegat. (...) Er zijn ook andere bewegingen zoals Minni Minawi en Malik Agar Movement, en Abdulaziz Ahirui" (CGVS I, p. 11); "Elke beweging heeft eigen troepen, zoals JEM, zij hebben hun groepen, en ook de beweging van Abdulwahid. SL zijn verschillende bewegingen met verschillende leiders. Die waar mijn broer bij ging was de groep van Abdulwahid Mohammed Nur. (...) Jibril Ibrahim is de leider van JEM. Minni Arko Minnawi de leider van SLM. Abdelaziz al hilu, maar ik ben niet zeker van de naam van zijn beweging. (...) Hij is een leider en hij heeft zijn eigen leger, in de Nuba Mountains" (CGVS II, pp. 14-15); "Weet u wat de RSF zijn? Ze zijn de Janjaweed, maar ze hebben hun naam veranderd naar rapid support. (...) Weet u wie Musa Hilal is? Hij is een dief, zoals Hemeti" (CGVS II, pp. 14- 15).

Ten slotte verklaarde Meneer M. met betrekking tot de Janjaweed dat de Janjaweed "zijn mensen zoals Hemeti, ze worden gesteund door de overheid, om mensen te arresteren, doden, en de bezittingen van mensen af te nemen. (...) ze komen altijd in groepen, en ze hebben paarden. (...)

De meerderheid van hen zijn Arabieren. (...) Ze targetten de simpele mensen die in de dorpen wonen, ze verkrachten vrouwen en stelen het vee" (CGVS I, p. 5). Hemeti is de leider van Janjaweed (CGVS II, p. 14). De meerderheid van de Janjaweed zijn Reizegat en Baggara (CGVS II, p. 15). Ze targetten zwarte mensen, ze stelen hun vee, ze branden de huizen plat, en verkrachten de vrouwen (CGVS II, p. 15).

In het algemeen heeft het CGVS geen rekening gehouden met het bijzondere profiel van de verzoeker, die nagenoeg analfabeet is. Meneer M. was landbouwer en heeft slechts drie jaar lagere school gevolgd (CGVS I, p. 5): "Mijn familie had hulp nodig, daarom moest ik stoppen, en ik begon op de boerderij te werken" (CGVS I, p. 7). Het gebrek aan opleiding en scholing van verzoeker maakt het mogelijk te begrijpen met name waarom hij fouten heeft gemaakt toen hem werd gevraagd bepaalde plaatsen te lokaliseren (noord-zuid-oost-west).

Bovendien kan de afwijzing van het verzoek om internationale bescherming in Frankrijk niet volstaan om een afwijzing in België te rechtvaardigen. Terwijl in Frankrijk de etnische Tama-afkomst van de verzoeker in twijfel werd getrokken, is dit in België niet meer het geval. De asielpprocedure in Frankrijk en België is zeer verschillend. Het persoonlijk onderhoud in Frankrijk is zeer kort en laten niet toe dat mensen veel details geven. In België werd Meneer M. bijna 7 uur ondervraagd, waardoor hij veel meer informatie heeft kunnen geven.

Tijdens zijn twee persoonlijke onderhouds was verzoeker, ondanks zijn lage opleidingsniveau, in staat een aanzienlijke hoeveelheid informatie te verstrekken over zijn regio van herkomst. Het CGVS heeft een selectieve lezing van zijn verklaringen gemaakt. Door geen rekening te houden met alle verklaringen van verzoeker, heeft het CGVS artikel 48/6 §5 van de Vreemdelingenwet geschonden.

- Aangaande de problemen van verzoeker

Het CGVS verwijt verzoeker dat hij in Frankrijk en in België volstrekt tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de problemen die hem ertoe hadden gebracht Soedan te ontvluchten. In dit verband geeft verzoeker toe dat hij in Frankrijk heeft gelogen over zijn verhaal, en bevestigt hij de in België afgelegde verklaringen. Toen Meneer M. in Calais was, heeft een Soedanese man een verhaal voor hem geschreven en hem gezegd dat hij internationale bescherming zou krijgen als hij dat zou zeggen.

In dit verband heeft Uw Raad al beoordeeld dat: [...]

Ten slotte moet worden opgemerkt dat Meneer M. gaf veel details over zijn arrestatie en detentie (CGVS I, pp. 17-18). In het algemeen gaf Meneer M. uitvoerige antwoorden op alle vragen over zijn problemen (CGVS I, pp. 18-19). Het CGVS had de afwijzing van het verzoek om internationale bescherming in Frankrijk buiten beschouwing moeten laten en de in België afgelegde verklaringen van verzoeker moeten analyseren.

- Aangaande de situatie van afgewezen verzoekers om internationale bescherming in Soedan

De door het CGVS zelf verzamelde informatie bevestigt het feit dat de Soedanezen die zijn afgewezen en naar Soedan zijn gerepatriëerd, het risico lopen te worden vervolgd indien zij terugkeren: [...]

Uit de COI Focus Soedan - Huidige situatie in navolging van de militaire coup van 11 april 2019 (p. 19) blijkt ook dat: [...]

Ten slotte in een arrest nr. 18037534 van 26 juli 2019, heeft la Cour Nationale du droit d'asile de vluchtelingenstatus toegekend aan een Soedanese onderdaan op basis van zijn contacten met de Soedanese autoriteiten in het kader van de identificatiemissie in België: [...].

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker de volgende stukken:

"3. AP, "Clashes between Arabs, non-Arabs in Sudan province kill 30", 6 mei 2020 (beschikbaar op: [url])

4. Reliefweb, "10 killed in tribal clashes in North Darfur", maart 2021 (beschikbaar op: [url])

5. UNHCR, "Nouveau site de déplacés dans l'Ouest-Darfour; Des réfugiés soudanais arrivent au Tchad", 26 februari 2008 (beschikbaar op: [url])

6. Kaart beschikbaar op [url]

7. Joshua project, "Abit Mararit in Sudan", beschikbaar op: [url]

8. Amnesty International, "Des miliciens attaquent des villes de l'ouest du Darfour", 8 februari 2008, beschikbaar op: [url].

2.3. Bij verweernota voegt verweerder de volgende stukken:

"i) ReliefWeb, UN Mission in Sudan News Bulletin, d.d. 21/10/2007, [url].

ii) ReliefWeb, Sudan: Humanitarian Action in Darfur, weekly bulletin no. 13, d.d. 01/11/2007, [url].

iii) ReliefWeb, Sudan: With courage and resolve, d.d. 21/11/2007, [url].

iv) Anadolu Agency, Mosaic of armed groups in Sudan, d.d. 27/12/2019, [url].

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Vooreerst wordt opgemerkt dat verzoeker geen enkel stuk ter staving van zijn identiteit of relaas voorlegt. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet nochtans verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan, *quod non in casu*.

5. Verzoeker beweert te behoren tot de Tala-stam, een niet-Arabische etnie die afkomstig is uit Darfur. Dienaangaande dient te worden verwezen naar de COI Focus "*Soedan: De situatie van Darfoeri en Nuba buiten hun herkomstregio's*" van 28 juni 2021. Hieruit blijkt dat het Arabische suprematie-denken en de neerbuigende visie ten opzichte van gemeenschappen uit gemarginaliseerde regio's, ingebed bij de traditionele Soedanese elite en diepgeworteld in de Soedanese maatschappij, blijven voortbestaan. Het is volgens vele bronnen onwaarschijnlijk dat dit op korte termijn zal wijzigen. De mate en aard van discriminatie waarmee een persoon te maken kan krijgen, hangt echter af van een combinatie van factoren die met elkaar verbonden zijn en elkaar versterken, zoals etnie, herkomst, netwerk,

economische status, politiek of religieus profiel. Enkele contactpersonen stellen dat politiek activisme gericht tegen het oude regime een kritische factor is voor persoonlijke onveiligheid, eerder dan etnie of herkomst. Verschillende bronnen geven wel aan dat er sinds augustus 2019 meer ruimte is voor vrijheid van meningsuiting. Er zou evenwel een verschil zijn tussen het uiten van kritiek tegen de civiele dan wel de militaire component van de regering. Een aantal bronnen halen anekdotische meldingen aan van een hardere behandeling door veiligheidsdiensten in de wijken waar Darfuri en Nuba wonen. Andere bronnen zijn dan weer positiever en stellen bijvoorbeeld dat het aantal incidenten tegen de groepen uit de gemarginaliseerde regio's is gedaald in plaatsen zoals Khartoem en grote stedelijke gebieden buiten de conflictregio's, dat ze na de revolutie van 2019 geen incidenten hebben vernomen van personen die door de veiligheidsdiensten werden vervolgd omwille van hun (vermeende) sympathie of betrokkenheid bij de gewapende rebellen in de conflictgebieden, en dat er in de media daterend van na de machtswisseling in augustus 2019 geen berichten te vinden zijn van slechtere behandeling en gerichte arrestaties en detenties van niet-Arabische Darfuri in Khartoem. Uit de informatie kan volgen dat Darfuri en Nuba elders in Soedan mogelijks raciale profilering ondervinden, die zich soms tegen individuen richt, zoals bij arbitraire detentie en grof taalgebruik, maar soms ook tegen een volledige gemeenschap, zoals bij uitbraken van geweld in Kassala in mei 2020 en Port Sudan in augustus 2020.

Bij het verzoekschrift voegt verzoeker een nieuwsartikel van 6 mei 2020 (stuk 3) over een conflict tussen Arabieren en niet-Arabieren in Zuid-Darfur, waar 30 slachtoffers vielen, en een nieuwsartikel van maart 2021 (stuk 4) over een lokaal tribaal conflict in Noord-Darfoer waarbij 10 mensen het leven lieten.

Noch voornoemde COI Focus van 28 juni 2021, noch de bij het verzoekschrift gevoegde nieuwsartikelen tonen aan dat het loutere feit te behoren tot een niet-Arabische etnie afkomstig uit Darfur voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire bescherming. Een individuele beoordeling van verzoekers relaas blijft noodzakelijk.

6. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Soedan uit vrees voor problemen met de autoriteiten omdat hij in 2015 verdacht werd te werken voor de SLM. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst uit Lil en later Kondobei (Darfur), gelet op de volgende vaststellingen:

- Verzoeker wist niet dat Kondobei tot het district Sirba behoort. Verzoeker beweerde dat het tot Al Geneina behoorde en hij meende dat Sirba enkel een gemeente is (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities) 16 maart 2021, p. 6). De stelling in het verzoekschrift dat Kondobei en Sirba twee dorpen zijn (onder verwijzing naar stuk 5), doet geen afbreuk aan het feit dat Sirba zowel de naam is van de 'locality' (het district) als van een dorp in het gelijknamige district. Verzoeker verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud echter verkeerdelijk dat Kondobei deel uitmaakt van de het district Al Geneina (notities 16 maart 2021, p. 4), terwijl uit de landeninformatie blijkt dat Kondobei valt onder de het district Sirba.
- Verzoeker somt dorpen op, die volgens hem in de omgeving van Kondobei zouden liggen, hoewel hij Kondobei nooit zou hebben verlaten. Van de door hem tijdens het eerste persoonlijk onderhoud genoemde dorpen - Burta, Birdagig, Lil, Liberé, Su Ajela, Agono of Ogono, Dubo, Bugadi, Kataldi, Gerena of Girena en Ulombo (notities 16 maart 2021, p. 9) - kon verweerder echter enkel Burta en Birdagig terugvinden. Dat dit aan een begripsprobleem zou liggen doordat de *protection officer* de namen van de dorpen duidelijk niet verstaan heeft, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, kan geenszins overtuigen. De stelling in het verzoekschrift dat 'Birdagig' eigenlijk 'Bir Daqiq' zou zijn en dat de dorpen 'Burta' in feite 'Borta' moeten zijn (stuk 6 bij het verzoekschrift) is niet dienstig daar in de bestreden beslissing inderdaad wordt aangegeven dat Bir Dagig en Burta of Borta werden teruggevonden op de beschikbare kaarten. Zelfs indien zou worden aangenomen dat verzoeker 'Kakari' zei en dit herhaaldelijk werd genoteerd als 'Kataldi' - terwijl dit toch bezwaarlijk fonetisch gelijkaardig is -, dient te worden vastgesteld dat in het verzoekschrift nergens wordt aangetoond dat de overige door verzoeker genoemde dorpen wel (hebben) bestaan, al dan niet anders geschreven.
- Wanneer verzoeker namen van dorpen voorgelegd krijgt, herkent hij er een groot aantal niet en situeert hij de dorpen die hij wél herkent in de verkeerde richting (notities 16 maart 2021, p. 10; notities 24 juni 2021, p. 10-11). Verzoeker noemde elders tijdens het persoonlijk onderhoud ook twee dorpen - Jebel Moon en Abu Surujhij - die hij spontaan maar verkeerdelijk situeert in westelijke richting (notities 24 juni 2021, p. 9). In het verzoekschrift wordt gesteld dat hij 'Mararit' terecht als een stam herkende aangezien het naast de naam van een dorp ook de naam van een stam is (stuk 7 bij het verzoekschrift).

Dit kan echter niet verklaren waarom verzoeker de naam niet herkende als dorp nadat uitdrukkelijk aan hem werd uitgelegd dat er namen van dorpen zouden worden opgesomd en er aan hem werd gevraagd deze te situeren (notities 24 juni 2021, p. 9-10).

- Verzoekers verklaringen over zijn herinneringen van de aanval op zijn geboortedorp Lil in 2003, toen hij 13 jaar oud was, zijn enerzijds onaannemelijk vaag (notities 16 maart 2021, p. 4-5; notities 24 juni 2021, p. 6) en anderzijds tegenstrijdig met zijn verklaringen voor de Franse asielinstanties waar hij aangaf zich niks te herinneren van toen (entretien/(proposition de) décision dossier n° 16-12-50072 (hierna: entretien), p. 10). In tegenstelling tot wat het verzoekschrift voorhoudt, kunnen dergelijke ontoereikende en incoherente verklaringen geenszins geweten worden aan zijn leeftijd destijds (13 jaar), noch aan de verstreken tijd sinds dan, noch aan een beweerd maar niet geattesteerd trauma. Dat het onderhoud bij de Franse asielinstanties een uur heeft geduurd, er geen advocaat aanwezig was en de tolk niet van Soedan afkomstig was, is geen afdoende uitleg voor verzoekers uitdrukkelijke verklaring zich niets te herinneren van zijn kindertijd, de aanval op zijn dorp Lil en de vlucht van zijn gezin in 2003 (entretien, p. 10). Bovendien blijkt nergens uit de notities van het persoonlijk onderhoud in Frankrijk dat er toen sprake was van tolkproblemen en had verzoeker zelfs aangegeven de tolk goed te begrijpen (entretien, p. 1). Waar in het verzoekschrift wordt verwezen naar de beschrijving van verzoeker zijn relaas in het arrest van la Cour Nationale du droit d'asile en wordt geconcludeerd dat verzoeker in Frankrijk wel degelijk gelijklopende verklaringen heeft afgelegd over de aanval op Lil en de daaropvolgende beweerde vlucht naar Kondobei, repliceert verweerder in diens verweernota terecht dat deze beschrijving geen afbreuk doet aan verzoekers verklaring dat hij zich hierover niets kon herinneren en dat hij zijn beperkte kennis enkel van horen zeggen van zijn moeder heeft (entretien, p. 10), wat dus niet overeenstemt met zijn verklaringen bij het Commissariaat-generaal.
- Verzoeker bleek geheel onwetend over aanvallen op of rond Kondobei in de periode dat hij daar woonde, met name van 2003 tot 2015. Uit beschikbare informatie blijkt nochtans dat er in 2008 luchtaanvallen op Kondobei waren, dat er in 2013 een grote aanval op het kamp in Kondobei plaatsvond en dat er bijvoorbeeld in Bir Dagig ook een aanval is geweest die ertoe leidde dat mensen van daar naar Kondobei vluchtten. Verzoeker ontkende tijdens het eerste en tweede persoonlijk onderhoud meermaals uitdrukkelijk dat Kondobei ooit werd aangevallen toen hij daar was, terwijl hij wel op de hoogte was van incidenten die zich in verder gelegen plaatsen afspeelden (notities 16 maart 2021, p. 12; notities 24 juni 2021, p. 9, 11), om dan uiteindelijk na confrontatie met de informatie zijn verklaringen enigszins aan te passen teneinde ze te doen kloppen.
- Verzoeker had geen weet van het bestaan van vluchtelingenkampen of kampen voor intern ontheemden in of nabij Kondobei, terwijl hij wel aangaf dat er vluchtelingenkampen in het verder gelegen Al Geneina zijn. De vraag werd verzoeker zowel bij de Franse asielinstanties (entretien, p. 5) als tijdens het eerste en tweede persoonlijk onderhoud gesteld en verzoeker antwoordde telkens dat er geen kampen zijn in (of rond) Kondobei (notities 16 maart 2021, p. 8-9; notities 24 juni 2021, p. 11-13). Pas na confrontatie met de landeninformatie waaruit blijkt dat er een kamp in Kondobei is, beweerde verzoeker dat heel Kondobei sinds 2003 een kamp is. Hij bleef echter volhouden dat er geen kampen in de buurt van Kondobei zijn (notities 24 juni 2021, p. 13), hoewel de informatie aangeeft dat dit wel het geval is. Verzoeker kon evenmin vertellen of er tussen 2003 en 2015 nog grote aantallen mensen naar Kondobei vluchtten (notities 24 juni 2021, p. 8; p. 11), hoewel dit blijkt uit de landeninformatie (waaronder bijlagen 1-3 bij de verweernota). De herhaling in het verzoekschrift van verzoekers eerder afgelegde verklaringen - die wijzigden naarmate doorgevraagd werd - en het feit dat zijn beweringen over de kampen bij Al Geneina kloppen (stuk 5 bij het verzoekschrift) kan het voorgaande niet verschonen.
- Wat betreft het conflict in Darfoer, waardoor hij beweerdelijk zijn geboortedorp ontvlucht zou zijn, legde verzoeker enerzijds ontoereikende verklaringen af omtrent de samenstelling, organisatie en beweegredenen van de strijdende partijen (notities 16 maart 2021, p. 5, 11, 14; notities 24 juni 2021, p. 13-14), die niet stroken met de landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier en de verweernota (bijlagen 4-5), en anderzijds verklaringen die niet overeenstemmen met wat hij liet optekenen bij de Franse asielautoriteiten (entretien, p. 5). Het louter herhalen van zijn verklaringen hieromtrent, zoals wordt gedaan in het verzoekschrift, doet geen afbreuk aan deze vaststellingen.
- Verzoekers gebrek aan interesse in de huidige (veiligheids)situatie in Kondobei doet eveneens afbreuk aan zijn beweerde herkomst.

Hoewel zijn moeder en zus nog in Kondobei verblijven (notities 16 maart 2021, p. 15), bleek hij onwetend over de situatie in Kondobei, terwijl hij wel op de hoogte was van gebeurtenissen in een kamp vlakbij Al Geneina. Actuele informatie over verzoekers eigen beweerde herkomstregio is nochtans van primordiaal belang om de door hem geschetste vrees in te schatten.

7. In het verzoekschrift wordt verzoekers "*bijzonder profiel*" benadrukt. Er wordt gesteld dat verzoeker landbouwer was, "*nagenoeg analfabeet*" is en slechts drie jaar school heeft gelopen, waardoor het mogelijk is te begrijpen waarom hij fouten heeft gemaakt toen hem werd gevraagd bepaalde plaatsen te lokaliseren (noord-zuid-oost-west). Hij wijst tevens op bepaalde kennis die hij wel had, zoals de aanslagen in 2008 in Sirba, Jebel Moon en Abu Suruj (stuk 8 bij het verzoekschrift).

Dienaangaande wordt opgemerkt dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker, die van zijn 13 jaar tot zijn 25 jaar in eenzelfde dorp verbleef, op verschillende vlakken onbekend is met elementaire aspecten van zijn eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld, zoals aanvallen en vluchtelingenkampen in zijn dorp. Dit is des te frappanter gezien verzoeker wel bepaalde kennis had die geenszins bij zijn profiel past, zoals het opsommen van allerlei dorpen waar hij nog nooit geweest was en het weet hebben van incidenten en vluchtelingenkampen in plaatsen die verder gelegen zijn. Dit ondergraaft verzoekers herkomst gezien het niet aannemelijk is dat hij wel theoretische en dus abstracte kennis kon weergeven maar niet de kennis die in zijn dagelijks leven kan worden opgemerkt en zonder voorafgaande kennis kon worden ervaren. Dient nog te worden opgemerkt dat verzoeker twee dorpen noemde - Jebel Moon en Abu Surujhij - en deze spontaan (maar weliswaar foutief) situeerde in westelijke richting (notities 24 juni 2021, p. 9), zodat niet kan worden aangenomen dat verzoeker geen plaatsen volgens windrichting zou kunnen situeren. Hoe dan ook kan ook van een beperkt geschoold persoon en analfabeet redelijkerwijs worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan schetsen en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn eigen leven. Een gebrek aan scholing houdt immers niet in dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoeker zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven. Er kan dan ook enkel worden vastgesteld dat voornoemde onwetendheden en fouten verzoekers herkomst uit Kondobei wel degelijk volledig loochenen.

8. Gelet op het voorgaande wordt geen geloof gehecht aan verzoekers beweerde herkomst uit Kondobei, Soedan, waardoor de door hem aangehaalde problemen aldaar evenmin op waarheid kunnen berusten.

9. Daarenboven zijn verzoekers verklaringen over zijn problemen in Soedan evenmin eensluidend, waardoor er hoe dan ook geen geloof aan kan worden gehecht. In Frankrijk verklaarde verzoeker dat hij bedreigd werd door de Janjaweed op weg naar het veld, dat hij werd opgepakt op basis van een foto doe op hem leek en dat hij werd beschuldigd van lid te zijn van de rebellenbeweging, zonder te kunnen aangeven over welke rebellenbeweging dat ging (entretien, p. 11). Tijdens het persoonlijk onderhoud vertelde verzoeker daarentegen dat hij thuis werd opgepakt door de veiligheidsdiensten (notities 16 maart 2021, p. 17) en dat hij werd geconfronteerd met foto's van zijn broer - terwijl hij in Frankrijk stelde enkel een zus te hebben - die lid was van de SLM (notities 16 maart 2021, p. 22). De bewering in het verzoekschrift dat er in Calais een Soedanese man een verhaal voor verzoeker geschreven heeft en hem gezegd heeft dat verzoeker internationale bescherming zou krijgen als hij dat zou zeggen, doet vermoeden dat verzoeker meende dat zijn ware herkomst en ware relaas geen aanleiding zouden geven tot de erkenning van de vluchtelingenstatus of toekenning van de subsidiaire bescherming. Dat verzoeker heeft getracht de Franse asielinstanties intentioneel te misleiden en vervolgens, na confrontatie met een negatieve beslissing, in België afwijkende verklaringen aflegt aangaande zijn de beweerde vervolgingsfeiten, ondermijnt de geloofwaardigheid ervan.

10. In het verzoekschrift wordt nog aangehaald dat de afwijzing van het verzoek om internationale bescherming in Frankrijk niet volstaat om een afwijzing in België te rechtvaardigen. Hij wijst erop dat het persoonlijk onderhoud in Frankrijk zeer kort is en niet toelaat dat mensen veel details geven, terwijl hij in België veel meer informatie heeft kunnen geven.

Vooreerst wordt benadrukt dat het niet verboden is dat, in het kader van een tweede verzoek om internationale bescherming, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van een ander verzoek bekend waren, noch is het verboden om de verklaringen afgelegd in het kader van beide procedures te vergelijken, waaruit het bedrieglijk karakter van het relaas kan worden afgeleid. Dergelijke informatie betreft immers "*specifieke informatie*" conform artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Verder kan niet worden ingezien waarom verzoeker tijdens een korter gehoor bij de Franse asielinstanties verklaringen zou afleggen die op verschillende punten tegenstrijdig zijn met zijn relaas in België. Hoe dan ook kan verzoeker het huidig beroep niet aanwenden om de procedure of de negatieve beslissing van de Franse asielinstanties aan te klagen.

Volledigheidshalve wordt er nog op gewezen dat de afwijzing van het verzoek om internationale bescherming in Frankrijk niet de enige motivering is teneinde in huidig verzoek tot de ongelooftwaardigheid van verzoekers herkomst en relaas te besluiten.

11. In het verzoekschrift wordt verwezen naar de informatie in het administratief dossier (COI Focus *“Soedan. Risico bij terugkeer”* van 6 februari 2018) wat betreft de risico's voor terugkerende (niet-Arabische) Darfuri naar Soedan. Uit deze informatie dat de meningen niet eensluidend zijn. Zowel UNHCR als de International Organization for Migration (IOM) menen dat de etnie van terugkeerders geen invloed had op de ontvangst op de luchthaven in Khartoem (COI Focus *Soedan. Risico bij terugkeer* van 6 februari 2018, p. 28-29). Ook verschillende westerse ambassades en een Soedanese ngo treden dit bij (COI Focus *Soedan. Risico bij terugkeer* van 6 februari 2018, p. 28-29). Uit de COI blijkt verder dat een Soedanese professor in mensenrechtenwetgeving stelt dat niet elke terugkeerder problemen heeft, maar dat er wel risico's bestaan voor personen die een bepaalde etnische origine combineren met politieke activiteit, wat niet het geval is bij verzoeker. Ook het Zwitserse Federal Administrative Court (FAC) is van oordeel dat Darfuri *“additional distinguishing features, such as political or other affiliations”* dienden aan te brengen om hun vrees voor vervolging hard te maken. Het Britse Home Office meende in augustus 2017 dat Darfuri van niet-Arabische origine in Khartoem geen algemeen risico op vervolging of ernstige schade lopen enkel op grond van hun etnische afkomst en dat terugkeer naar Khartoem een over het algemeen aanvaardbare optie is, ook voor degenen die voorheen niet in de hoofdstad leefden. Verder zegt ook het African Centre for Justice and Peace Studies (ACJPS) geen bewijs te hebben dat personen enkel omwille van hun etnische afkomst gevisieerd worden. De Raad volgt voornoemde gezaghebbende bronnen en besluit dat niet genoegzaam wordt aangetoond dat verzoeker bij terugkeer naar Soedan een risico loopt op vervolging als (niet-Arabische) Darfuri.

Waar in het verzoekschrift nog gewezen wordt op een arrest van la Cour nationale du droit d'asile, merkt verweerder in diens verweernota terecht op dat verzoeker niet aantoont dat hij zich in een gelijkaardige situatie als de betrokkene in het aangehaalde arrest bevindt. Een verzoek om internationale bescherming vindt op individuele basis plaats en daarbij wordt rekening gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoeker. Elke aanvraag dient met andere woorden individueel te worden onderzocht waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging of een persoonlijk risico op ernstige schade loopt.

12. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongelooftwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, de stelling dat de motivering van de bestreden beslissing een bijna monolithisch blok is zonder één enkele alinea, terwijl uit de lezing van de bestreden beslissing blijkt dat er wel alinea's zijn en hoe dan ook uit het verzoekschrift volgt dat verzoeker de motieven die de beslissing onderbouwen wel degelijk kent, het herhalen van zijn verklaringen over de actuele veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst die reeds ontoereikend werden bevonden, en de bewering dat hij veel details over zijn arrestatie en detentie kon vertellen, wat geen afbreuk doet aan voorgaande motieven. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

13. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

14. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst niet aantoont, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Kondobei, Darfur. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, regio van herkomst niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit, nationaliteit en regio van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren, noch of hij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet. De Raad kan enkel besluiten dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS